

“அபவர்கஹா ஸாந்த: ஸ்வயம் ஸர்வ விப்ர யோக:” அபவர்கம் என்று சொன்னால் மோக்ஷம், முக்தி, ஸாந்தி. அபவர்கமானது ஸாந்தமானது. ஸாந்தமாகிடவே என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்றால் அஷ்ட ஸித்திகளும் உணர்ந்தது.

“யோநிய ம்ருத்யுந்தன விவாஹா ஸரிரத்யாய தஹேநம்” இது ஒரு உபநிஷத்தோட உதாஹரணம். இன்னொரு ஸரிரத்த எடுத்துப்பாணு சொல்றா. ஆனா இன்னொரு ஸரிரம் எடுக்காம இருக்குறது தான் முக்தினு சொல்றா. வித்வான், அவித்வான் என்று என்ன இருக்கு ஸரிரத்தில் உத்க்ராந்தி உண்டு. இதுல என்ன இருக்குனா கலம்பரத்து இருக்கு. தர்மா தர்ம லக்ஷணத்த பூரிஞ்சுகுறது. இங்க ஸாந்தம் என்றால் அந்தரம் தோணாததுனு அர்த்தம். யோகத்தில் சொன்ன மாதிரி, வதேத்தில் சொன்ன மாதிரி அந்தரம் இல்லாத நிலையே அடையுறது. மோக்ஷம் இப்பொழுதே இருக்கு.

“தஸ்ஸமதே தத்காலத்து” தஸ்ஸமதே தற்காலத்துக்கு இருக்குனு நிம்மதி. உபவ்ருத்தி ஆகுறது ஞாய ஸாஸ்திரம். ஸாந்தஹா என்று சொன்னால் தர்மதிக்கு தர்மம் ஆகிடுதுனு அர்த்தம். ஒரு இடத்துல இரண்டு கிளி. அதுல ஒரு கிளி வதோந்திட்ட இருக்கு அதுக்கு

தரெரிஞ்சது எல்லாமே ராம ராம தான், எப்பவும் நல்லதே பசேது.
இன்னொரு கிளி வட்டியாண்ட இருக்க கிளிக்கு தரெரிஞ்சது எல்லாம்
வட்டி, குத்துனு எப்பவும் கட்டதே பசேது. அதே போல நம்ம
ஜீவனுக்கு எது பசே பழகிருக்கோ அது தான் வரும்.

“எதா விஷ்கரே பசேபளெதி பாவ பாவனோ, புன்னிய புன்னியனோ”
அவா அவாளோட பாவ புன்னியம் அவா அவா ஸம்ஸாரிகுறதுல தான்
கர்மா ஆட்டி படகைக்கிறது. ஸாந்தனாகிடனோ என்ன அர்த்தம் முக்தி
அடஞ்சுடனோ ஆகிறது என்பது ஞாய ஸாஸ்திரத்தில் இருக்கு.

ஞாய ஸாஸ்திரம் தரெரிஞ்சவாதான் ஞாய ஜோதஷி, ஞாய வதோந்தி.
இல்லனோ என்ன சொல்வா அஞாய ஜோதஷி, அஞாய வதோந்தி.
களெரவம் இருந்தாலும் அதை நினகைக்காமல் ஸமமாக நடத்துதல்ல
இருக்கு களெரவம். அனிமா, மஹிமா, தனிமா இது மூனோட கர்மத்தில்
ஸுத்தியா வலேசை செய்வண்ட இருக்கு களெரவம். பணிவோட
நடக்கறதுல இருக்கு பரமம. கட்டடாத்மா, நல்லாத்மா தரெரியுறது
மனஸே, வஜஸே, கர்மா மூனும் ஸுத்தியா இருந்தால் தான் தரெரியும்.
மனஸுத்தி இருந்தால் எல்லாமே நன்னா இருக்கும். மனஸுத்தி

இல்லனைா எல்லாமே பஃயிடும். “அனிமா, தரெரிமா, லயிமா” இரூந்தால் அது தான் பஃளதம்.

ப்ராமனம் ஸாபம் எதுனா அனிமா, தரெரிமா, லயிமா, மஹிமா, ஜரெரிமானு எல்லாம் பரிஷம் பன்னினா. “தத்வம் ப்ராமனம் எதார்த்து” எதார்த்தமா இரூந்தா தான் உன்மயைான ப்ராமனம். எதார்த்துன என்ன உன்மயைானு அர்த்தம். தாத்விகான இரூக்குரதுன என்ன ஓரூ ப்ரம்மா ஸுத்ரனா இரூக்குறது ப்ராமனம்.

ப்ரம்மஸூதிரம், உபநிஷத் தரெரிந்தவால நாம் பரெரியவா என்று அலகைக்கிறஃம். அவா எப்பி இரூப்ப தர்னங்களை எல்லாம் அடக்கி வாசிப்பா, இந்திரியங்கள் அறிந்தவால இரூப்பா. நான்கு ஸாஸ்திரங்கள் அறிந்தவர்கள் என்ன சஃல்வஃம்னா மஹான்கள்.

“வித்யாத ஸம்பன ப்ராமன்னஃ: ப்ரார்த்தியஃ பவது” ப்ரார்தியஹா என்றால் அப்பிராமனம்னு அர்த்தம். யாருக்கு வித்யாத ஸம்பன இல்லயைஃ அவா அப்பிராமனன். “அவித்யா காம கர்மானி” அப்பினு வதேம் இரூக்கு. வதேம், உபனிஷத் பபிச்சவா தான் பிராமனன். ஜாதி பிராமனனா இரூக்குறது பகவனஃட அனுக்ரஹம். “சரண ஸ்ரூதிநாது ப்ராம்னாது”

“நித்ய வதோந்தி கர்மனா பரம்ப்ரயா அத்யனது காரனா, ஸாந்த: கிருவயம் ஸர்வ விப்ரயோக: நப்ரவ்ரூத்தி விப்ரயோன ஸம்ஸ: ஸுஸ்தி க்லஷேனே அபவர்க: ந ஸுஸ்தி ப்ரஸுஸ்தி ஸ்வப்னா க்லஷே ப்ரயர்த்த:” ப்ரஸுத்தி எப்படி இருக்கு கனவா க்லஷே இருக்கதால, அபவர்கம் கிடயைாது. ப்ரவ்ரூத்தி இல்லாம இருக்குனா பசோம இருக்குறதுனு அர்த்தம் இல்லை, ஸாஸ்திரத்த தரெரிஞ்சுண்டு, ஸாஸ்திரத்த சொல்லிண்டே இருக்கனும். “ஸர்வ விப்ரயோகம்” என்றால் எல்லா கர்மாவும் சஞ்சுண்டு இருக்கு ஆனா எந்த கர்மாவும் செய்யல. “ஸர்வோ வரமோ அபவர்க: உபரதெதி, பகா க்ரூஷ்சம் கோரம் பாபகம் லுப்யதே” எல்லா விததிலும் ரதெதி தவேி இல்லாம பொயிடுது. ரதெதி என்றால் காமதவேதா, ஆசபைபட்டு ப்ரவ்ரூத்திக்குறது. லயிங்க என்றால் ஸ்த்ரீன புரூஷம்.பகா என்றால் ரொம்ப, க்ரூஷ்சம் என்றால் கஷ்டமானது, கோரம் என்றால் தாங்க முடியாது. ரொம்ப கடினமான விரதம் இருந்தால் நமக்கு முக்தி நிச்சயம் உண்டு. உள்ள இருக்க மனத்த அடக்கிரது.

“உபஷ்யாநாந்த ஸவ்யதா வித்யாதர பத ஸம்பன்னா, பாலாக்ரூத போகஸ்ச போ போ ஜீவ: ” கோரமானது, பாபமானது, கடினமானது

ஆத்மஞானம். “கோரம் பாபகம் லுப்யதே இதி கதம் புத்திமான் ஸர்வ
துக்க சதேம் ஸர்வ விது சதேம் அஸம்விதே அபவர்கம் ந யோஜேர்னிதி
தது யதா மதுவிஷ ஸம்ப்ருதா அன்னமானதயே இதி” ஸகல
துக்கத்தையும் விட்டுவா. ஸம்மிது என்றால் தரெரிந்தது, அஸம்மிது
என்றால் தரெரியாதது. மனாதயே என்றால் எடுத்துக்க கடுடாதது என்று
அர்த்தம். மதுவிஷ ஸம்ப்ருதா என்றால் நல்ல சுவயையான ஆனா விஷமிக்க
உணவு ஏனா துக்கதால கலந்திருக்கு.